తెలంగాణ రాష్ట్రంలో

జిల్లాల పునర్విభజన

దోపిడీ పాలక వర్గాల ప్రయోజనాలు ఈడేర్చే చర్య

తెలంగాణా ప్రభుత్వం ఇప్పుడున్న పది జిల్లాలకు అదనంగా మరో 21 జిల్లాలను ఏర్పరస్తూ నిర్ణయం తీసుకొంది. దీనితో మొత్తం 31 జిల్లాలు, 68 రెవెన్యూ డివిజనులూ, 584 మండలాలతో తెలంగాణా రాజకీయ, భౌగోళిక ముఖచిత్రం రూపొందింది. మొన్నటి విజయదశమితో జిల్లాల, ప్రాంతాల పునర్విభజన పూర్తయిందని ఇదే తుది రూపమని కూడా ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. జిల్లాలు, మండలాల ఏర్పాటుతో పాటు అంతకంటే పోలీసు యంత్రాంగాన్ని మరింత బలోపేతం చేయడానికి 4 పోలీసు కమిషనరేట్లూ, 23 నూతన పోలీసు సబ్‌డివిజన్‌లు, 28 నూతన సర్కిళ్ళు, 91 కొత్త పోలీసుస్టేషనులు ఏర్పరస్తూ నిర్ణయం చేసింది.

దీనికి ముందు జిల్లాల పునర్విభజనపై ఒక ముసాయిదాను 2016 ఆగస్టు 22న విడుదల చేసింది. 8-10-2016న ప్రభుత్వం తుది నోటిఫికేషన్ విడుదల చేసింది. అదే సమయంలో పరిపాలనా ప్రాంతాల ఏర్పాటుకు కావలసిన విధంగా పెంచుకోవడానికి, తగ్గించుకోవడానికి వీలు కల్పించేలా 1974 తెలంగాణా జిల్లాల ఏర్పాటు చట్టానికి సవరణ చేస్తూ ఆర్డినెన్సు కూడా జారీచేసింది. ఆగస్టు 22 ప్రకటనతో తెలంగాణలో రాజకీయ అలజడిలేని ప్రాంతం అంటూ లేకుండాపోయింది. తమ ప్రాంతాన్ని ఫలానా ప్రాంతంలో కలపమనో, కలపవద్దనో, ప్రత్యేక జిల్లా, డివిజను, లేక మండలంగా ప్రకటించమనో, ప్రకటించవద్దనో ధర్నాలు, రాస్తారోకోలు, దిష్టిబొమ్మల దహనాలు, టవర్లు ఎక్కి బెదిరించటాలు వంటి అన్ని రూపాలలో ఆందోళనలు సాగాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమంలోని వివిధ ఆందోళనా పద్ధతులన్నీ ఈ ప్రత్యేక జిల్లాల ఆందోళనలో కొనసాగాయి. దసరా తరువాత కొత్త జిల్లాలు ఏర్పడిన తర్వాత కూడా ఆందోళనలు కొనసాగుతున్నాయి.

జిల్లాల, ప్రాంతాల పునర్విభజనతో అన్ని ప్రజా సమస్యలపై ఆందోళనలు, నిరసనలు పక్కకు పోయాయి. అతివృష్టి, అనావృష్టివల్ల గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాల సమస్యలూ, కల్తీ విత్తనాలవల్ల నష్టపోయి ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటున్న రైతుల ఘోష పరిష్కరించకుండానే వెనక్కుపోయింది. ఇక్కడ వెనక్కుపోవడం అంటే సమస్య వెనక్కుపోవడం కాదు. ఆ సమస్యకున్న 'వార్తావిలువ' రీత్యా "మీడియా ప్రాధాన్యత" కోల్పోవడం. అలాగే విద్యార్థుల, నిరుద్యోగుల, పొరుగు సేవల ఉద్యోగుల, సమస్యలన్నీ తాత్కాలికంగానైనా పక్కదారి పట్టాయి. టి.ఆర్.ఎస్ ప్రభుత్వం వచ్చింది మొదలు ఒక ముఖ్య ప్రజాసమస్యను పక్కదారి పట్టించడానికి మరో సమస్యను సృష్టించడం పరిపాటి అయింది. ఉదాహరణకు నిరుద్యోగ సమస్యపై ఉస్మానియా కేంద్రంగా ఒక ఆందోళన జరుగుతున్నప్పుడు, ప్రభుత్వం ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ స్థలాలను పేదలకు ఇళ్ళస్థలాలుగా ఇవ్వబోతున్నట్లు ప్రకటించింది. దీనితో ఆందోళన మొదలై, సమస్య ప్రక్కకుపోయి యూనివర్సిటీ భూములను కాపాడుకొనేదిగా మారింది.

కానీ తెలంగాణా ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం తీసుకొన్న జిల్లాల, డివిజన్‌ల, మండలాల పునర్విభజన అంశం కేవలం ప్రస్తుత ప్రజాసమస్యలను పక్కదారి పట్టించేందుకే కాదు. అంతకంటే లోతైన రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం ఉద్దేశించినది. ప్రభుత్వ అసలు ఉద్దేశాన్ని విశ్లేషించేముందు దీనికోసం ప్రభుత్వం చెపుతున్న వాదనలను పరిశీలించాలి. ప్రభుత్వం అధికార వికేంద్రీకరణకోసం, ప్రభుత్వ సంక్షేమ పథకాల అమలు కోసం, పేదరిక నిర్మూలనకోసం ఈ జిల్లాల పునర్విభజన చేశామని చెపుతున్నది. 8-10-16న తుది నోటిఫికేషన్ విడుదలచేస్తూ ముఖ్యమంత్రి కె.సి.ఆర్ "2022 నాటికి ఇప్పుడు తలపెట్టిన ప్రాజెక్టులు పూర్తవుతాయని, అప్పటికి రాష్ట్రబడ్జెట్ రూ.5 లక్షల కోట్లకు చేరుతుందని, ఆ తరువాత నిధులన్నీ పేదరిక నిర్మూలనకే ఖర్చు చేస్తామని చెప్పారు. 2022 నాటికి ప్రభుత్వంలో ఎవరుంటారన్నదీ, అసలు పేదరికానికి కారణం ఏమిటన్నదీ అటుంచితే, ప్రభుత్వం చెప్పే "పేదరిక నిర్మూలన"కు చర్యలు అన్నవి 2022 తర్వాతేనని అర్థమౌతున్నది. మరి, ఇప్పుడే జిల్లాల విభజన ఎందుకు?

ఇక టి.ఆర్.ఎస్. పార్టీ నాయకత్వాన వున్న తెలంగాణ రాష్ట్రప్రభుత్వం జిల్లాల పునర్విభజనకు పూనుకోవడం వెనుక వున్న అసలు కారణాలు వెతికే ముందు గత రెండు సంవత్సరాల టి.ఆర్.ఎస్. ప్రభుత్వ ఆచరణ నుంచి ఆ ప్రభుత్వ రాజకీయ స్వభావాన్ని అర్థంచేసుకోవాలి. దున్నేవానిదే భూమి అన్నది గత మహత్తర తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధపోరాటం నుంచీ వస్తున్న ప్రజల న్యాయమైన డిమాండ్. 'అన్నల పార్టీల' కార్యక్రమమే అమలు చేస్తానన్న ప్రభుత్వం పేదలకు భూములు పంచే కార్యక్రమాన్ని నీరుగారుస్తూ చివరకి విడతలవారీగా దళితులకు మూడు ఎకరాల భూమి అంటూ, ఆచరణలో దానినీ ఎత్తివేసింది. ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో ఎన్నో సంవత్సరాల ఆందోళనలు, పోరాటాల ఫలితంగా దక్కించుకొన్న పోడు భూములను, పంట చేతికొస్తున్న సమయమన్న కనికరం కూడా లేకుండా 'హరితహారం' పేరుతో ట్రాక్టరులు, ప్రొక్లైనర్ లతో నాశనం చేస్తున్నారు. అనేక ప్రాంతాలలో భూస్వాములు, పెత్తందారులు 'మిషన్ కాకతీయ' పేరుతో దళితుల కాస్తు (సాగు)లో ఉన్న చెరువు బంజర్లను పూడికతీత పేర దున్నించి దళితులను గెంటి వేస్తున్నారు. అధికారంలోకి వచ్చిన వందరోజుల్లో బోధన్ చక్కెర ఫ్యాక్టరీని స్వాధీనపరుచుకొంటామన్న ప్రభుత్వమే రెండేళ్ళ తర్వాత కూడా ఆ పని చేయకపోగా ప్రైవేటు యాజమాన్యం లేఆఫ్ ప్రకటించి, మూసివేసినా ఏమీ చేయడంలేదు. కమలాపూర్ రేయాన్స్, సిర్పూర్ కాగితం పరిశ్రమ కూడా ఇదే పరిస్థితిలో మూతపడివున్నాయి. ముఖ్యమంత్రి నుంచి మంత్రులు అందరూ విదేశాలకి పోయి "మా రాష్ట్రంకి రండి, సహజవనరులు, మానవ వనరులు చౌక ధరలకే అప్పగిస్తామని" సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీలను ఆహ్వానిస్తున్నారు. క్రమంగా సిమెంటు, ఫార్మా రంగాల్లో పెద్దఎత్తున విదేశీ పెట్టుబడి దేశీయ పెట్టుబడిని కబళిస్తున్నది. కార్మికుల సమ్మెపట్ల ఎంత కఠినంగా ఉండగలమో చూడమని మున్సిపల్, ఆశా సేవికల ఆందోళనలపై ప్రభుత్వం ప్రదర్శించిన

నిర్బంధం, నిర్లక్ష్యం తెలియచేస్తున్నాయి. వివిధ ప్రాంతాల నుండి పెద్దఎత్తున టి.ఆర్.ఎస్.లోకి చేరిన పాలక పెత్తందారిశక్తులు తమ కార్మిక వ్యతిరేక, ప్రజావ్యతిరేక ధోరణులను అంతకంతకు బలపర్చుకొంటూ పోతున్నారు. కార్మికులు ఇంతవరకూ సాధించుకొన్న వేతనాలు, సౌకర్యాలను కాలరాస్తున్నారు. నిర్మాణయుతమైనది ఏదీ తమ కళ్ళముందు కనపడరాదన్నట్లు వ్యవహ రిస్తున్నారు. మతాచారాలు, మూఢనమ్మకాల వ్యాప్తి పెద్దఎత్తున సాగుతోంది. పెత్తందారిశక్తుల చేతుల్లో వేలకోట్ల రూపాయలతో గతంకంటే మిన్నగా మద్యం వ్యాపారం సాగుతున్నది. పై విషయాలన్నీ రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో పోటీపడి అమలు చేస్తున్నవే. ఇవన్నీ ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధిని మందగింపచేసేవే. విదేశీ ద్రవ్యపెట్టుబడి ఆధారిత, వాణిజ్య ఆధారిత మార్కెట్ దోపిడీకీ, అర్ధభూస్వామ్య దోపిడీ పీడనలకు పెద్దపీట వేసే విధానాలనే రాష్ట్రప్రభుత్వం అమలు చేస్తున్నది. కానీ శ్రమ ఆధారిత, విలువల ఆధారిత, జాతీయ, ప్రజాతంత్ర విధానాలను మాత్రం కాదు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే గత ప్రభుత్వాల విధానాలకి ప్రస్తుత ప్రభుత్వ విధానాలకి మౌలికమైన తేడా ఏమీ లేదు.

ఈ నేపథ్యంలో చూసినప్పుడు మండలాల నుంచీ జిల్లాలవరకూ సాగిన ఈ ప్రాంతాల పాలనా విభాగాల పునర్విభజన పై నుంచి కిందవరకు అభివృద్ధి నిరోధక ఫ్యూడల్ పెత్తందారిశక్తులు దళారీ దోపిడీ పద్ధతులతో రాజ్యం ద్వారా సంఘటితమైన దొంతరను రూపొందించటమే ఈ పునర్విభజన లక్ష్యం. దీనిలో ఖచ్చితమైన వర్గ ప్రయోజనాలు వున్నాయి. పాలకపార్టీ యొక్క తక్షణ, దీర్ఘకాలిక స్వప్రయోజాలూ వున్నాయి. టి.ఆర్.ఎస్. ప్రభుత్వం మండలస్థాయి నుంచి జిల్లా స్థాయివరకూ పాలక గ్రూపును పునర్నిర్మించి, పునః సమీకరణ జరపడమే ఈ పునర్విభజనలోని ఉద్దేశం. అందుకే వరంగల్ హనుమకొండను ఎవ్వరూ కోరకుండానే విడదీసే ప్రయత్నంచేశారు. ప్రజల ఆందోళన తర్వాత కూడా వరంగల్, హనుమకొండలను విడదీయలేదు కాని వరంగల్ రూరల్, అర్బన్‌లుగా విడతీశారు. రాజకీయ ఒప్పందాలలో భాగంగా గద్వాల్ జిల్లా ప్రకటించారు. సిరిసిల్లా ప్రత్యేక జిల్లా చేయాలనేది అగ్రనాయకత్వ ఉద్దేశ్యమే. దీనికోసం ఒక ఆందోళన జరిపించి ఆ తరువాత ప్రకటించారు. ఈ చర్య కె.సి.ఆర్ తనయుడు కె.టి.ఆర్. సంఘటితం కావడానికోసమే.

జిల్లాల పునర్విభజన వెంటనే పోలీసు యంత్రాంగపు పునర్విభజన జరిగింది. పోలీసు అధికారులే ఆశ్చర్య పోయేలా నాలుగు పోలీసు కమిషనరేట్‌లను ఏర్పరచారు. నిజానికి తెలంగాణా ఏర్పడ్డ వెంటనే ముఖ్యమంత్రి పోలీసుయంత్రాంగం మీదే దృష్టి పెట్టి కొత్త ఇన్నోవా వాహనాలు సమకూర్చడం నుంచి ఎన్‌కౌంటర్లకు యధేచ్ఛగా అనుమతించడం వరకూ అన్నీ చేశారు. 'సిమి' కార్యకర్తలు వికారుద్దీన్ తదితరులను పోలీసు జీపులో బేడీలు వేసి మరీ కాల్చి చంపటం, మావోయిస్టుల బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్లూ వీటికి ఉదాహరణ. ప్రస్తుత సంస్కరణలతో మరింతగా పోలీసు యంత్రాంగానికి కోరలు సమకూరుతాయి.

అసలు ప్రతిపక్షమన్నదే లేకుండా చెయ్యాలన్న ధ్యాసతో టిఆర్ఎస్ వ్యవహరిస్తూ ప్రతిపక్ష పార్టీల నాయకులందరినీ చేర్చుకుంటోంది. వీరందరినీ యిముడ్చుకుని తగిన పదవులిచ్చి పార్టీని బలీయం చేసుకొనే ప్రయత్నంలో భాగంగానే కొత్తజిల్లాల ఏర్పాటుకు కెసిఆర్ పూనుకున్నాడు.

ఈ కొత్త జిల్లాల పాలనకు కావలసిన ఐఎఎస్, ఐపిఎస్‌లు తగిన సంఖ్యలో తెలంగాణా రాష్ట్రానికి లేరు. ఈ పదవులను నాన్‌కేడరు అధికారులతో నింపారు. సహజంగానే వీరంతా ఐఎఎస్, ఐపిఎస్ క్యాడరు అధికారులకంటే ఎక్కువగా ముఖ్యమంత్రికి విధేయులుగా వుండి స్థానిక టిఆర్ఎస్ నాయకులతో కలిసి పని చేస్తారు. ఆవిధంగా అధికార యంత్రాంగాన్ని తన చెప్పుచేతల్లో వుంచుకునే ప్రయత్నమిది.

జిల్లాల పునర్విభజనతో కెసిఆర్‌కు ఒనగూడే ప్రయోజనాలివి. వీటివెనుక అసలైన దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనం వుంది. తెలంగాణా ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలకు ప్రాంతీయ ఉద్యమ రూపమిచ్చి వారిలో అనేక ఆశలు కల్పించిన టిఆర్ఎస్, దాని నాయకుడు కెసిఆర్‌లకు వాటిని నెరవేర్చే ఉద్దేశం లేదన్నది రెండేళ్ల దానిపాలనే తెలుపుతున్నది. ఫలితంగా ప్రజలలో అసంతృప్తి పేరుకుపోతున్నది. దీనిని ప్రజాకర్షక పథకాలతో నెమ్మదింపచేయాలన్నది లక్ష్యం. కెసిఆర్ మాటల్లోనే చెప్పాలంటే, కొత్తజిల్లాల ఏర్పాటువల్ల "కలెక్టరు ప్రతి పౌరుడి పేరునీ గుర్తుంచుకోగలుగుతాడు". ప్రజల్లోని అసంతృప్తి, ఆందోళనా పోరాటరూపాలు తీసుకుంటే, వాటిని పాశవికంగా అణచివేయటంకూడా లక్ష్యమే. ఇప్పటికే కొన్నివర్గాల తెలంగాణా ప్రజలు దీనిని చవి చూశారు.

భారత పాలకవర్గాలు రాష్ట్రాల స్థాయిలో తమ రాజకీయ ప్రతినిధులు ఎవరు అధికారంలోకి వచ్చినా, ప్రజలను అణచివేసే ఈ విధానాన్నే అనుసరిస్తున్నాయి. కనుకనే చంద్రబాబునాయుడు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కూడా ఇదే విధానాలను అనుసరిస్తున్నాడు.

కెసిఆర్‌ను కాపీకొట్టినట్లు కన్పించకూడదు గనుక కొత్తజిల్లాలను ఏర్పాటు చెయ్యాలని వచ్చిన డిమాండ్లను ప్రోత్సహించినా ఇప్పుడు ప్రక్కన పెట్టాడు. కొత్తగా రెవిన్యూ డివిజన్లు, పోలీసు సబ్‌డివిజన్ల ఏర్పాటునూ, కలెక్టర్ల అధికారాలు కొన్నింటిని ఆర్‌డిఓలకు అప్పగిస్తాననీ ప్రతిపాదిస్తున్నాడు.

ఇక్కడ జిల్లాల పునర్విభజనలో ప్రజాభీష్టాన్ని మన్నించడమన్నది లేనేలేదు. ఉట్నూరు నుంచి భద్రాచలం వరకూ వివిధ ఆదివాసీ జిల్లాలు చేయాలన్న న్యాయమైన డిమాండ్‌ను ప్రభుత్వం పెడచెవిని పెట్టటమే కాదు; ఆదివాసీ ప్రాంతాలను మరింతగా ముక్కలుచెక్కలు చేసిన పరిస్థితి చూస్తుంటే ఈ పాలకులకు వాళ్ళు చెప్పే ప్రజాస్వామ్యంపై ఎంత విశ్వాసం నిజంగా వుందో అర్థమౌతుంది.

నిజానికి ఆదివాసీ ప్రాంతాలను చీల్చి బలహీన పరచేందుకు ప్రయత్నించటమన్నది తరతరాలుగా సాగుతున్నదే. పాలకులకు, రాజ్యానికి, ఆధిపత్యానికి లొంగని ఆదివాసులు ఎప్పుడైనా సంఘటితపడ తారామోనన్న భయమే అనేక ప్రాంతాలుగా వారిని

విడదీయటంలోని ఉద్దేశ్యం. ఇది పాలకుల భౌగోళిక రాజకీయం. 1860ల తరువాత ఆదివాసుల తిరుగుబాట్ల క్రమంలో విశాఖజిల్లాలోని గోలుగొండ ప్రాంతంలో 1886లో గూడెం పితూరీ, 1921 కృష్ణదేవిపేట పోలీసు స్టేషన్‌పై దాడి వంటి తిరుగుబాట్లను నాటి బ్రిటిష్ పాలకులు అణచివేసినా అప్పటి 'వైజాగపటం –గంజాం' జిల్లాలోని గోలుగొండ ప్రాంతంలోని గుర్తేడు, దుచ్చర్తి ప్రాంతాలను విడదీసి తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో కలిపారు. 1874 షెడ్యూల్ ప్రాంత జిల్లాల చట్టం చేస్తూ నాటి బ్రిటిష్ పాలకులు రూపొందించిన విధానం ఏమంటే ఆదివాసీ ప్రాంతాలను ప్రత్యక్షంగా పరిపాలించటం పేరుతో పరిపాలనా దురాక్రమణ విధానం అమలు చేయడం, వారి జీవనాధారం అయిన సహజవనరులను ఆదివాసులకు గల సామూహిక హక్కుల నుంచి దూరంచేయడం. అదే వివిధ పేర్లతో నేటికి ఆదివాసీ ప్రాంతాల విషయంలో జరుగుతోంది. ఇదే పరిస్థితి గోండుల విషయంలో కూడా చూడగలం, ఇప్పటి మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలలో వున్న ఘడ్చిరోలి, చందా ప్రాంతాలు ఒకప్పుడు గొండ్వానా రాజ్యానికి చెందినవి. చంద్రపూర్, మానికఘర్ కోటలు రాజగోండుల చరిత్రను చాటిచెపుతాయి. అలాంటి ప్రాంతాన్ని భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల పేరుతో రాష్ట్రాల పునర్విభజన సమయంలో ఢిల్లి కాంగ్రెస్ పాలకులు ఆదివాసుల వ్యక్తిత్వం, ఉనికిలను విచ్ఛిన్నం చేసేలా, ఆంధ్రా, మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలలో కలిపివేశారు. ఆంధ్రా, ఒరిస్సా, బస్తర్‌లలో నేడున్న కోయభూమి పాలకుల రాజకీయ జూదంలో ఎన్నో మార్పులకు గురైంది. నిజాం పాలనలో హసన్‌బాద్‌గా పిలవబడిన భద్రాచలం ప్రాంతం 1860లో బ్రిటిష్ వారి చేతికి వచ్చిన సెంట్రల్ ప్రావిన్స్ (మధ్యపరగణ)లో వుండేది. 1882లో ఈ ప్రాంతం మరల మద్రాస్ ప్రెసిడెన్సీలో భాగమైంది. 1909 నాటికి ఈ సమీకరణలు ముగిసి తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో భాగమైంది. 1936 నాటికి ఒరిస్సా రాష్ట్రం ఏర్పడటంతో జయపూర్ సంస్థానంలోని ఆదివాసి ప్రాంతాలన్నీ ఒరిస్సాలో భాగమైనాయి. మరల రాష్ట్రాల పునర్విభజన సమయంలో కోయభూమి బస్తర్, ఆంధ్రప్రదేశ్‌ల మధ్య విడదీయబడి, 1956 నాటికి మిగిలిన భద్రాచలం ప్రాంతం ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో భాగంగా ఖమ్మం జిల్లాలో కలిసింది. 2014 నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ పునర్విభజనలో మరల భద్రాచలం నుండి ఏటపాక, రేకపల్లి, కూనవరం, వరరామచంద్రాపురం, చింతూరు తదితర ప్రాంతాలన్నీ ముంపు మండలాల పేర ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కలిసిపోతే ఇప్పుడు జిల్లాల పునర్విభజనలో భద్రాచలం పట్టణం, చర్ల, భద్రాద్రి జిల్లాలో వుంటే, వాజేడు, వెంకటాపురం మండలాలు ప్రజలకు అనుబంధంగల భద్రాచలంతో కాక దూరంగా వుండే జయశంకర్ భూపాలపల్లి జిల్లాలో కలిసి పోయాయి. ఒకప్పుడు ఖమ్మంజిల్లాలో 2,596.69 చదరపు మైళ్ళ విస్తీర్ణం, ఆదిలాబాదు జిల్లాలో 1,771.23 చ.మైళ్ళ విస్తీర్ణంకల షెడ్యూల్ ప్రాంతాలు ఇప్పుడు అనేక జిల్లాలలో కలిసిపోయాయి. అదేవిధంగా ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోని 5 పూర్తి గిరిజన మండలాలతో మొత్తం 27 పాక్షిక గిరిజన మండలాలుగా వున్న ప్రాంతం 4 జిల్లాలలో విడిపోయింది. ఇపుడు తెలంగాణాలో 1/70 రెగ్యులేషన్ ముచ్చటే లేదు. భద్రాచలాన్ని మున్సిపాలిటిచేసి షెడ్యూలు ప్రాంతం నుంచి మినహాయించాలనే ప్రయత్నాలు ప్రారంభ మయ్యాయి. ఈ విధంగా ఆదివాసులు అనేక దశాబ్దాలుగా పోరాడి సాధించుకొన్న హక్కులూ, సౌకర్యాలు వాటి పూర్తి అమలు మాట ఎట్లున్నా కాగితాలమీద నుండి కూడా కనుమరుగు కాబోతున్నాయి. ఇది ఆదివాసీ పోరాటాలకు ఒక చట్టబద్ధత లేకుండా చేసే కుట్ర. ఫలితంగా సంఖ్యాపరంగా ఆదివాసులు మైనారిటీలో పడిపోతారు. వాళ్లకు రిజర్వు చేయబడిన స్థానాలలో వాళ్ళు నెగ్గాలన్నా గిరిజనేతర ప్రాబల్య వర్గాల అండ లేకుండా ఎన్నికల్లో గెలవడం దుర్లభం. తెలంగాణాలో 9.08 శాతం, 15.45శాతంగా వున్న గిరిజనులు, దళితులు తమ స్వంత రాజకీయ అస్తిత్వాన్ని, దాని గురించిన ఆకాంక్షలను వదులుకొని తమ బొటనివేళ్ళ కింద మనుగడ సాగించాలని భూస్వామ్య, పెత్తందారులు కోరుకొంటున్నారు. జిల్లాల పునర్విభజన వెన్నంటే నియోజకవర్గాల విభజన కూడా జరుగుతుంది. కనుక తెలంగాణాలోని జిల్లాల పునర్విభజనలోని వర్గ రాజకీయ, భౌగోళిక రాజకీయ, జనసంఖ్యా రాజకీయ కోణం ఇక్కడే వుంది. కనుకనే జిల్లాల పునర్విభజన ప్రక్రియ రాజకీయ దురుద్దేశంతో కూడి వున్నది.

ఆదివాసులకు ప్రత్యేక జిల్లా ఏర్పడితేనే సమస్యలన్నీ పరిష్కారం అయినట్లు కాదు. ఆదివాసుల ఉనికి, వికాసం వారికిగల వనరులపై ఆయా ఆదివాసీ సమాజాలకు గల సామూహిక యాజమాన్యాన్ని దృఢపరచుకోవటంమీదా, వారి స్వయంపాలన హక్కును వినియోగించుకోవడం మీదా ఆధారపడి వున్నాయి. దేశంలోని సహజవనరులన్ని ప్రభుత్వ ఆస్తులు కనుక వాటిని "అభివృద్ధి" పేర సామ్రాజ్యవాదులకు, వారి దళారీలకు అప్పనంగా దోచిపెడుతున్న ప్రభుత్వాలు, సహజవనరులపై ఆదివాసీ సమాజపు హక్కులను గుర్తించరు, గౌరవించరు. వనరులపై సాముదాయక హక్కులులేని ఆదివాసులు తమ స్వయంపాలనను తాము సాగించుకోలేరు. లంబాడి తండాలను పంచాయితీలుగా గుర్తిస్తామని టి.ఆర్.ఎస్ వాగ్దానం చేసింది. కానీ అమలు చేయలేదు. వనరుల విధ్వంసం సాగుతూనే వుంది. గ్రామసభల తీర్మానాలను తుంగలో తొక్కటం ఒక మామూలు విషయంగా మారిపోయింది. ఫలితంగా న్యాయమైన ఆదివాసీ అస్తిత్వం, మనుగడ తీవ్రమైన దాడికి గురౌతున్నది.

కనుకనే జిల్లాల పునర్విభజన ప్రజలెదుర్కొంటున్న సమస్యలు వేటికీ పరిష్కారం ఎంత మాత్రమూకాదు. పాలనా యంత్రాంగంపై మరింత పట్టు సాధించి ఆశల పందిళ్లతోనూ, పాశవిక నిర్బంధంతోనూ ప్రజల ఆకాంక్షలను అణచివేసేందుకే టిఆర్ఎస్ ఈ చర్య తీసుకుంది. రెండేళ్ల తర్వాత మరో పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చినా ఈ విధానాన్నే సాగిస్తాయి. తమ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలూ, డిమాండ్ల సాధనకు ప్రజలు సంఘటితపడి పోరాటాలు సాగించాలి.

ooooo